KERK & leven
Weekblad van Otheo

bpost
PB-PP | B-331
BELGIE(N)-BELGIQUE

12 2026
WEEKKRANT
18 MAART
JAARGANG 87
EDITIE 4330

P900720
AFGIFTEKANTOOR:
2099 ANTWERPEN X
AFZENDER:
HALEWIJNLAAN 92
2050 ANTWERPEN

FEDERATIE FRANDO

SINT-FRANCISCUS | SINT-ANTONIUS | DON BOSCO

GEERTRUICAFÉ

Een boeiende avond over jongeren en geloof

Op 24 februari vond in het gezellige Geertruicafé te Leuven een inspirerende lezing plaats over jongeren en geloof. Er werd een genuanceerde blik geworpen op de plaats van jongeren in de Kerk van vandaag. Het werd een warme en interessante avond, met een aandachtig publiek waaronder ook een aantal jongeren.

De voordracht vertrok vanuit de idee dat het christelijk geloof geen individueel gegeven is. Via een omweg naar de *Belijdenissen van Augustinus* werd benadrukt dat 'één christen, geen christen is' want het christelijk geloof is in wezen gemeenschap. Vanuit een sociologisch, een theologisch en een diepte-theologisch perspectief werd toegelicht waarom christenen elkaar nodig hebben: om elkaar te steunen, om mens te worden doorheen relaties, en omdat God zelf een drie-ene-liefdesgemeenschap is.

Daarnaast werd er stilgestaan bij de huidige situatie van de Kerk in België. Hoewel een aanzienlijk deel van de bevolking zich nog katholiek noemt, is de betrokkenheid sterk veranderd. Het lijkt wel alsof elke generatie steeds minder kerkbetrokken is. Tot voor kort dan, want we zien dat er iets in beweging is bij de jongere generatie. Ze lijken opnieuw geraakt te worden door de Blijde Boodschap van Jezus. Zo zien we hoopvolle signalen zoals het stijgend aantal catechumenen.

Er werd tijdens de lezing gekeken naar de manier waarop deze jongeren zich verhouden tot het geloof: je hebt jongeren die voornamelijk waarde hechten aan de sociale dimensie van het geloof, jongeren die eerder zoekend zijn en jongeren die overtuigd en geëngageerd in het geloof staan. Wil een geloofsgemeenschap deze jongeren een plek geven dan is het belangrijk dat zij een evenwicht vindt tussen haar eigen identiteit en openheid: we moeten een Kerk vormen met open deuren, waar ruimte is voor dialoog én duidelijkheid.

Een bijzonder waardevol moment van deze avond waren de getuigenissen van twee jongeren na de lezing. Hun persoonlijke verhalen brachten het thema tot leven. Laura Vannotten, zelf actief als leerkracht, vertelde hoe zij in haar lessen geconfronteerd wordt met existentiële vragen van leerlingen. Zij gaf concrete en herkenbare voorbeelden van jongeren die zoeken naar betekenis en houvast. Haar ervaringen maakten duidelijk hoe sterk geloof en levensvragen ook vandaag aanwezig zijn in de leefwereld van jonge mensen.

De tweede jongere, Pieter Anseeuw, sprak vanuit een meer persoonlijke invalshoek. Voor hem is geloof geen verplichting, maar een geschenk. Hij getuigde hoe hij zijn geloof ervaart als een cadeau dat richting en vreugde brengt in zijn leven. De eenvoudige maar oprechte getuigenissen van Laura en Pieter vormden een krachtig tegengewicht voor het idee dat geloof voor jongeren iets achterhaald zou zijn. Het publiek luisterde geboeid en reageerde positief. De aanwezigheid van verschillende jongeren in de zaal gaf de avond bovendien een bijzondere dynamiek. Na afloop bleef iedereen nog wat napraten met een drankje. In een ontspannen sfeer werden gedachten uitgewisseld en nieuwe contacten gelegd. Het werd zo niet enkel een inhoudelijk sterke avond, maar ook een moment van echte ontmoeting, precies waar het om draait in geloof en gemeenschap.

Waar ruimte is voor authenticiteit, duidelijkheid, en warme gemeenschapsvorming, blijkt dat het christelijk verhaal ook vandaag jonge harten weet te raken.

Robin Bovy

Van harte welkom in ons volgende Geertruicafé op dinsdag 19 mei om 19.30 u. in Geertruihof. Gastspreker is Kris Gelaude. Thema: Werken aan onbevangenheid en vertrouwen.

Colofon

DIENST ABONNEMENTEN
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
abonnementen@otheo.be

ALGEMENE REDACTIE
Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
contact@otheo.be
redactie@otheo.be
www.otheo.be

PUBLICITEIT
Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien@treviplus.be
www.treviplus.be

Copyright
Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK *& leven*** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties.

KERK *& leven* is een uitgave van Studiecentrum Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER
Geert De Kerpel

Diocesane redactie Aartsbisdom
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@otheo.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN
Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON SINT-FRANCISCUS en EINDREDACTIE FRANDO
Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN DON BOSCO
Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS
Leo Swinnen
Platte Lostraat 202
3010 Kessel-Lo
0496 214 614
Parochiesecretariaat:
Léon Schreursvest 33
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS
Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 22 maart 2026
5de zo van de vasten
ZONEVIERING VERZOENING in Linden om 10 uur

Zondag 29 maart 2026
Palmzondag
10 u Viering
Gedachtenisviering Mauritz Andries (2001)
Voorgangers: Pater Leo De Weerdt, Lieven Dries en Gaston Eysermans
Lector: Guido Lauwerier
Zang: Franciscuskoor
Mieke Cantineaux en Muriel De Ryck, solo
Orgel: Herman Baumers

SINT-ANTONIUS

Zondag 22 maart
Geen viering hier
ZONEVIERING VERZOENING in Linden om 10 uur

Vrijdag 27 maart
Lentefeest Samana
11 u. viering met koor
Voorganger: Myriam Neves
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Lector: Hilde Sinap

Zondag 29 maart
Palmenzondag A
11 u. viering met koor
Voorganger: pater Fons Swinnen SJ
Assistent: Caroline Van Audenhoven
Lector: Kaat Gorissen
Homilie: pater Fons Swinnen SJ
Beelden: Leo Swinnen

DON BOSCO

Zondagsvieringen om 10:30 u.
22 maart 10 uur: Verzoeningsviering met Pastorale Zone in Linden
29 maart Palmzondag
2 april Witte Donderdag
3 april Goede vrijdag
4 april Paaszaterdag 20 u

DON BOSCO-MEDITATIEGROEP

Don Bosco-meditatiegroep maandagavonden
van 20u tot 20u45 in ademtocht en van 20u.45 tot 21u.15 in Dessauvage (bar)

23 Maart
6 en 20 April
4 en 18 Mei
1, 15 en 29 Juni
13 en 27 Juli
10 en 24 Augustus
7 en 21 September
5 en 19 Oktober
2, 16 en 30 November
14 en 28 December

EMMAUS

....op zoek naar jou. Musical van Bas en Cissy Suijkerbuijk

Ken je dat? Je bent op zoek naar geluk en ontmoet een geweldig iemand. Hij inspireert je en belooft een betere toekomst. Dit overkomt Kleopas en Maria. Maar dan...
Grote teleurstelling: geheel onverwachts verdwijnt hij uit hun leven. Weg droom, weg toekomst van geluk. En radeloos keren ze terug naar hun dorpje, Emmaüs. Maar onderweg komt er een vreemdeling op hun pad, die een stukje met hen meeloopt...

Wanneer? Zaterdag 11 april 2026 om 14.00 u.

Waar?
Feestzaal H. Hartinstituut
Naamsesteenweg 255
Heverlee
(Parkeermogelijkheid bij de school)

Info en Tickets
Kisivlaanderen.be

PASTORALE ZONE KESSELINDE

Verzoeningsviering

Ter voorbereiding op het hoogfeest van Pasen zal er op zondag 22 maart een verzoeningsviering doorgaan in de kerk van Linden.

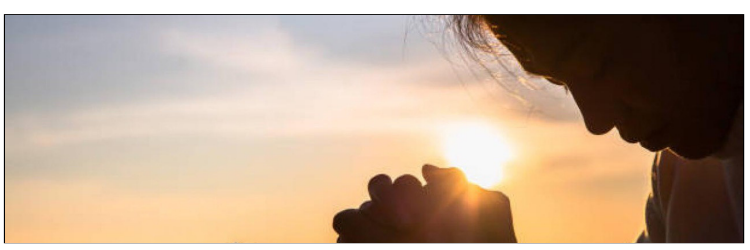

Om 10 uur vieren we samen met als thema: "Laten we ons verzoenen". Op die dag zijn er GEEN andere vieringen in de andere parochies van onze zone.

Hopelijk mogen we jullie samen ontvangen in de kerk van Linden.

Don Bosco - 8/3/26 Internationale vrouwendag - Zorg voor het levende water!

Zorg voor het levende water!
Welkom op deze derde zondag van de vastentijd. Het is goed dat we hier samen zijn om datgene wat ons verbindt en aanmoedigt ter sprake te brengen. De paaskaars staat hier als teken van het geloof in de mogelijkheid van een andere, meer menselijke wereld voor allen, en als uitdrukking van het besef van onze medeverantwoordelijkheid daaraan. Er staan twee nieuwe stapstenen klaar op weg naar Pasen: nabijheid en vertrouwen. Juist dat vertrouwen op 'goed leven' wordt zwaar op de proef gesteld. Mensenlevens worden verwoest door oorlog en de nasleep ervan. Op andere manieren wordt aan mensen het volle leven niet gegund. Moet ik ze noemen? Geen betaalbare woning vinden, jaren moeten wachten op samenzijn met je gezin, geforceerd worden om te werken als je er niet toe in staat bent, geen gepaste hulp vinden – of kunnen betalen als je ziek bent... Bang afwachten wat de toekomst in petto heeft in verband met het klimaat. We twijfelen aan Gods aanwezigheid als we de miserie onder ogen zien. Het is blijkbaar niet nieuw in de mensengeschiedenis. Het volk in de woestijn -in de tijd van Mozes- is dorstig. Ze keren zich tegen hun leider, en dreigen met stenen gooien. We zingen straks in een lied over het antwoord van de Ene: Sla op de rots: er zal water uitstromen zodat de mensen kunnen drinken.

In de evangelielezing horen we: God is ook de Samaritaanse vrouw nabij. Jezus doorbreekt muren van vijandschap en opent een horizon van verzoening. Samen zullen zij de Ene aanbidden in Geest en waarheid. In onze tijd horen we via Broederlijk Delen over het Kukama-volk in Peru. De mensen putten vertrouwen uit de strijd voor hun bedreigd leefgebied. Door de steun van het Instituto Defensa Legal aan hun vrouwenorganisatie kreeg de **rivier** wettelijke rechten, -bevestigd in hoger beroep- met de vrouwen als hoeders.

Symboolmoment (Majo)
We zijn verbolgen over hoe het leefmilieu wordt vervuild en mensen uitgesloten worden van het levensnoodzakelijke. In deze viering horen we hoe Jezus kiest voor verzoening, vertrouwen en gemeenschap, en zo bron van leven is. We roepen mekaar op, steunen elkaar om te geloven in het woord van de Ene: "Twijfel niet, Ik ben jullie nabij in de tien richtinggevende woorden", een bron van leven en bevrijding. We plaveien een pad richting Pasen, nieuw leven.

Openingsgebed (Frans)
Hoe houden mensen het uit op de lange, moeizame tocht naar een leefbare samenleving? God van leven, Gij kent hun lijden, Gij hoort hun klagen. Maak ook ons bereid om het onrecht te horen en niet weg te kijken. In de keiharde realiteit is uw Woord de verborgen bron waaruit nieuw leven ontspringt ... steeds opnieuw.
Het brengt ons in de grote stilte, het beroert ons hart en zet ons straks in beweging.Amen. Dat het gebeuren mag.

Duiding (Majo)
De Ene is én de Joden, én de Samaritanen in Geest en Waarheid nabij.
Jezus verlegt grenzen ten eerste door met vrouwen te spreken, en om te gaan. Dat was toen NOT done. Ten tweede gaat het hier om een Samaritaanse vrouw . Zij was een tweederangsburger in de ogen van de Joden en het slachtoffer van overheersing en afvalligheid in het Joodse geloof. Hierdoor ontstond vijandschap tussen Joden en Samaritanen. Bovendien wordt ze zwaar uitgebuit omdat ze 's middags op het heetste ogenblik van de dag water moet gaan putten wat eigenlijk zware slavenarbeid was.
En ten derde spreekt Hij over zijn geloof in de Ene die er niet alleen is voor de Joden maar ook voor de Samaritanen. Ook de Samaritaanse vrouw mag vertrouwen op de aanwezigheid van die Ene. Jezus doorbreekt muren van vijandschap en opent een horizon van vereniging en verzoening. Samen zullen zij de Ene aanbidden. Zo verandert dorst in toekomst, verdeeldheid in gemeenschap, en wanhoop in vertrouwen.
En tenslotte blijkt in het NT die Ene er te zijn voor ons allemaal en is zijn boodschap een boodschap van verzoening en eenheid voor de hele wereld.
De Samaritaanse vrouw die gebukt gaat door vernedering en miskenning en heel nederig Jezus een beker water te drinken gaf, wordt geroepen om zijn boodschap van levend water te verspreiden. Zij krijgt hierdoor een stem en een beloftevolle toekomst
'Het beeld van het levende water' is een mooi oudtestamentisch beeld in tegenstelling tot het 'stilstaande' water uit een regenbak, dat na een tijd vuil wordt en begint te stinken. Het 'levende water' komt uit een bron die permanent in beweging is. Het geloof dat Jezus ons te bieden heeft, is dus niet het statische geloof van een vastgeroeste en muf ruikende traditie, maar het dynamische geloof van een traditie die zichzelf permanent vernieuwt, en die leeft van het 'water' dat elke dag opnieuw spontaan uit de grond opborrelt., zo schrijft Hans Debel, theoloog aan de K.U.Leuven.
Het mooie beeld van het levende water brengt ons bij de rivier de Marañón in Peru en haar vrouwelijke hoeders. Broederlijk delen heeft een partnerschap met de "Instituto Defensa Legal" (IDL) instituut voor wettelijke verdediging. Dit instituut heeft de Kukama-vrouwen verdedigd die een rechtszaak hebben aangespannen om de erkenning van de wettelijke rechten van de rivier .
Het Kukama-volk in Peru strijdt voor hun leefgebied rond de Marañón-rivier, jarenlang vervuild door olielekken door de firma PetroPeru. De Marañon is een zijrivier van de Amazone. Voor het Kukama-volk is de rivier niet alleen een bron van voedsel en landbouw maar ook een plaats van herinnering en spiritualiteit. Zij trekken naar de rivier om hun voorouders te eren. De Marañon is voor hen een levend wezen met een ziel.
De rechter heeft de rivier als rechtspersoon erkend en dat is een mijlpaal. Dit geldt ook voor de andere rivieren in Peru, die lijden onder vervuiling en uitbuiting. Zo kreeg de rivier wettelijke rechten, bevestigd in hoger beroep, met de vrouwen als hoeders. Zij geven de rivier een stem en een beloftevolle toekomst. De inheemse volkeren zijn wereldwijd de beste hoeders van de natuur. Ze bewonen slechts een kwart van het landoppervlak, maar hun gebieden herbergen 80 % van alle biodiverse leven. Voor hen is de mens geen heerser maar een deel van de natuur. En de mens is natuur. En de natuur is mens. Ondanks dit baanbrekende succes en internationale erkenning worden inheemse gemeenschappen en hun verdedigers bedreigd door geweld, repressie en wetten die hun werk bemoeilijken.
Vandaag, 8 maart is de internationale vrouwendag.
Uit nieuw wetenschappelijk onderzoek blijkt dat vrouwen in een maatschappij waar gelijke kansen zijn voor mannen en vrouwen vaker hun interesse volgen door zorgende taken op zich te nemen die eigenlijk aansluiten bij haar biologische taak als moeder. Dit blijkt o.a. uit de zogenaamde ongelijkheidsparadox. In Scandinavië werd vastgesteld dat hoe meer gelijke kansen vrouwen hebben des te meer ze kiezen voor typisch vrouwelijke beroepen! In de Verenigde Arabische Emiraten geldt het omgekeerde. Daar vind je meer vrouwelijke ingenieurs.
Wat ons zorgen baart hier vandaag, is dat zorgende taken in onze maatschappij nog steeds niet voldoende gewaardeerd worden. Ze zouden op z'n minst moeten kunnen gevalideerd worden voor het berekenen van het pensioen. Enkele weken geleden in de lichtjesviering kwam reeds ter sprake dat vrouwen door de Arizona maatregelen helaas te kort worden gedaan omdat alle zorgtaken grotendeels wegvallen bij de berekening.
Wij vragen als vrouwen een rechtvaardige financiële waardering van zorgende taken in een maatschappij die werkelijk gelijke kansen biedt waarbij vrouwen vrij kunnen kiezen om hun interesses te volgen.

Bezinning na de communie - Donna Ashworth in 'De juiste woorden' 2021
Schotse dichteres die in de Britse krant Sunday Times publiceert
WILD (Ingrid)
Houd een beetje van jezelf wild,
kind.
Dat kleine deel van jou dat de maan zoekt,
de zonsopgang,
de watervallen.
Het deel van jou dat verlangt naar de meest frisse lucht,
de dikste bossen
en de gigantische golven.
Het is belangrijk.
Want zij is direct verbonden met de kern van de aarde, de getijden en de sterren. Ze is onlosmakelijk verbonden met de hele schepping, met het leven zelf, met het bestaan. Laat de moderne wereld haar niet verdrijven,
ze is wild en ze is vrij
en je hebt haar nodig om die jij te zijn,
voor wie het altijd de bedoeling was dat je die bent.
Houd een beetje van jezelf wild,
kind.
Gewoon een klein beetje.

Slotgebed (Lieve)
Op iedere plek van ontmoeting, waar plannen voor de toekomst worden samen gelegd, zijt Gij, God van leven, werkend aanwezig. Harde woorden worden teruggenomen, verzoening en herstel komen dichterbij. Moge ook deze viering een aanzet zijn om die droom van U in daden om te zetten. We gaan ervoor!

Zending en zegen - (Lieve)
Wij worden gezonden om mensen samen te brengen en te laten proeven van het volle leven als van een verfrissende bron. De toekomst ontluikt waar mensen elkaar vertrouwen en zich verzetten tegen onrecht. Wat is ons verzet?
Moge de zegen van onze God, de Ene, ons vergezellen bij al onze ontmoetingen. + In de naam van de Vader/Moeder de Zoon en de Heilige Geest.

Een slogan voor de vasten

© Johann Siemens via unsplash

De vasten is begonnen. Tijd om mijn leven even te *resetten*. *Er* loopt namelijk een en ander mis in onze wereld. Al heb ik soms het gevoel dat ik daar niet echt iets ten goede aan kan veranderen.

Elke dag opnieuw krijgen we letterlijk te zien en te horen hoe wereldleiders zich misdragen, hoe ze liegen en elkaar beledigen, hoe ze de vrede op het spel zetten. Het enige wat ik voorlopig doe, is mijn hand voor mijn mond en soms voor mijn ogen slaan.

Onze moslimbroers en -zussen zijn al een paar dagen aan het vasten en bezinnen. En nu beginnen wij er ook aan. Er wordt in deze dagen meer gebeden dan gewoonlijk. Er is verbondenheid tussen mensen. Maar zal het helpen? Zal het genoeg zijn om iets te veranderen? Komt de droom van God misschien toch een beetje dichterbij?

'Denk globaal, handel lokaal, hoor je weleens. Ik denk dat ik dat motto voor ogen ga houden deze vasten. Alle kleine beetje helpen. Als ik in mijn buurt of mijn gezin iets kan doen dat de wereld en de mensen vooruithelpt, is dat ergens ook goed voor de planeet.

Hoe sterker mensen met elkaar verbonden leven, hoe beter ze 'gewapend' zijn tegen grote uitdagingen. Zo kan ik mijn ideaal voor ogen houden zonder de moed te verliezen, want die kleine, lokale beetjes hebben beslist belang.

Er is zelfs een prachtig bijbels beeld voor wat we zo kunnen doen: gewoon geloven in de kracht van mosterdzaadjes. Want dat worden grote bomen, waarin de vogels nestelen en luidkeels zingen.

Kolet Janssen
gepubliceerd op 9 maart 2025
https://www.koletjanssen.be/blog/een-slogan-voor-de-vasten/

INTREDE EN BEVESTIGING DOMINEE PETRA SCHIPPER

Een huppelend meisje verwondert iedereen

(c) Esther Wildenborgh

Op 1 februari laatstleden waren wij te gast in de Mariakapel van de Verenigde Protestantse Kerk van Leuven. Die is gelegen in de Matadiwijk in Heverlee. De Intrede en bevestiging van dominee Petra Schipper vond hier plaats. Zo heet dat bij hen wanneer een nieuwe dominee aangesteld wordt. Petra Schipper volgt dominee Ernst Veen op. De VPK Leuven heeft een goede relatie met de rooms-katholieke Kerk van Leuven. De Mariakapel is trouwens eigendom van de Kerkfabriek van Sint-Jan Evangelist (Abdij van Park). Vertegenwoordigers van stad en verschillende geloofsgemeenschappen sloten bij de viering aan. Deze dominee gaat mee voor in de Sint-Pieterskerk bij een viering ter gelegenheid van de Nationale Feestdag en het Feest van de Dynastie. Dominee Petra Schipper liet onmiddellijk een diepe indruk na. Dat is het minste wat gezegd kan worden.

Er hing een opmerkelijke luchtigheid doorheen de viering. We zijn van protestanten anders gewoon. Statig gezongen psalmen, vol van bezadigde bedachtzaamheid, waren vooral vervangen door ritmische liederen uit verschillende tradities. Wanneer die liederen dan nog begeleid worden door toporganisten en een schare topmuzikanten, en meegezongen worden door iedereen, dan mist dat zijn effect niet. Dominee Schipper had het doorheen de viering voortdurend over een klein, lieflijk meisje dat Wijsheid heet en doorheen alle drukdoenerij, ernst en hoogdravendheid danst. We citeren haar graag vanuit haar overdenking: “Voor vandaag kwamen deze lezingen en liederen dus op mijn pad. Fundamenteel: over de schepping, de wijsheid, over wat Jezus volgen inhoudt. Vol beweging en speelsheid. Dát, die schwung, lijkt wel wat ondergesneeuwd geraakt, of verzwaard, versomberd, in 2 millennia van

(c) Esther Wildenborgh

soms zwaarmoedig en niet blij makend christendom. Althans in het Westen/Noorden van de aardbol. Maar hoor nu toch ‘s! Of zie!, zie je voor je? God die plezier schept in het licht, zie het was goed, “tof!”, letterlijk. God die het dartelende gezelschap van meisje Wijsheid wil bij het scheppen van de wereld. Dat scheppen is hier blijkbaar: vastheid geven, plek bieden. Maar laat dat alsjeblieft niet opsluiten betekenen, niet fixeren. Laat er lucht en plezier blijven, en daar is meisje Wijsheid bij nodig. Gods troetelkind, ze speelt en ze danst, brengt vrolijkheid en maakt het leven mooi.”

Een basketbal als cadeau

In feite leek dominee Petra dat kleine meisje zelf wel. Met zwaaiende armen accentueerde ze de woorden uit de bijbel alsof ze zelf door de viering heen danste en huppelde. In alle speelsheid wil ze mensen een blijde boodschap meegeven. Zo kennen haar collega’s haar ook. De dominee die de viering voorging, vertelde hoe ze bij een vormingsdag op weg naar de kerk het gezelschap van collega’s verliet om op een pleintje met jongeren die basket speelden te gaan praten. De voorganger schonk dominee Schipper prompt een basketbal om in dezelfde geest als stadspredikant te werken. Want dat was toch wel opmerkelijk. Dominee Schipper is halftijds benoemd als gemeentepredikant. Bij protestanten is ‘gemeente’ een synoniem voor onze ‘parochie’, de groep van mensen waarbij ze voorgaat, het Woord verdiept bij verschillende gelegenheden, de zorg voor hen opneemt in tal van omstandigheden van het leven… Bovendien werd ze door de gemeente aangesteld om halftijds stadspredikant te zijn, zich niet op te sluiten in haar werk voor haar gemeente, maar tevens bedachtzaam te zijn om al wat leeft in deze stad, open te staan voor elke vorm waarop de gemeente en zij iets kunnen betekenen binnen dit boeiend gegeven dat een stad is met een universiteit en performante bedrijven, maar ook van mensen in armoede, een

(c) Esther Wildenborgh

instroom van mensen uit alle culturen en gezindheden…Ze liet duidelijk voelen dat er in onze brede samenleving nood is aan meer menselijkheid en menselijke aanwezigheid en zij ziet het als een opdracht om op zoek te gaan waar zij zelf in deze geest een meerwaarde kan betekenen.

Voor de tweede maal in Leuven wonen

Het is alvast een aanzet voor haar om deze stad waar ze al eerder thuis was, verder te verkennen. Dominee Schipper studeerde immers aan de Evangelische Faculteit op de Sint-Janbergsesteenweg en deed o.m. stage in de protestantse gemeente van Leuven. Dominee Ernst Veen, haar voorganger in dat ambt, was haar stagemonitor. Hij herinnerde haar aan wat hij toen over haar neerschreef en wat vandaag nog steeds geldt: “Stagiair Petra Schipper is sociaal- en contactvaardig. Makkelijk in de omgang. Niet opdringerige, maar uitnodigende persoonlijkheid. Zij beschikt over een ‘gastvrije’ en respectvolle afstandelijkheid, waarbij zij anderen de ruimte biedt zichzelf te zijn en zelf daartoe ook de ruimte neemt. Op die wijze is zij in staat om snel contact te maken op een vrijmoedige, uitnodigende, doch niet dwingende (opdringerige) wijze. Zij weet voorts heel goed wat zij wil en probeert dat te bereiken via de weg van de harmonie en de samenwerking en niet via het pad van het conflict, de stelligheid of het autoritair solisme.” Het klonk in verschillende toespraken na de viering. Maar nog het meest in een toespraak die een man uit Antwerpen uitsprak die dominee Petra langs haar stadspastoraat leerde kennen. Hij was vele jaren zoekende, werd dakloos en werd toch ergens opgevist, zodat hij nu zelf een medestander van mensen in armoede is. Dat dominee Petra present was wanneer het nodig was en ook wanneer het niet nodig was, deed ertoe. Alle sprekers die over dominee Petra vertelden, hadden warme woorden voor haar. We kijken er dus naar uit om dat kleine, huppelende meisje beter te leren kennen. We vonden het alvast leuk om in haar viering van Intrede en Bevestiging mee te dansen.

Deken Patrick

De purperen sjaal,…

Lieve vrienden, …

Ik drapeerde een purperen sjaal op het kruis, in Sint-Martinus, zonder Jezus aan het kruis maar met de rozenkransen en cadeautjes. Purper is de liturgische kleur voor deze tijd van de vasten. Voor ons katholieken is purper, paars een kleur met een diepe symbolische betekenis, die staat voor voorbereiding, boetedoening, inkeer en bezinning.
Ik zal nu het verhaal vertellen hoe ik aan die sjaal kwam!
Nick is een vriend die het katholieke doopsel wil ontvangen; dus Christen wil worden. Hij vroeg mij of ik zijn peter wil zijn. Ik stemde toe. Zo iemand wordt een catechumeen genoemd, dus een kandidaat dopeling. Ik citeer nu een tekst uit Otheo: “Het aantal volwassen kandidaat-dopelingen in de katholieke Kerk in België blijft opvallend toenemen. Dit jaar zijn het er 689, driemaal zoveel als een decennium terug en bijna 30 % meer dan vorig jaar.

Op Aswoensdag, het begin van de Veertigdagentijd, de tijd waarin christenen toeleven naar Pasen -feest van de verrijzenis- de belangrijkste hoogdag in de christelijke wereld. Voor de catechumenen, zoals volwassen kandidaat-dopelingen officieel heten, is deze tijd bijzonder aansprekend. Zij bereiden zich in deze periode intens voor op hun doopsel dat zal plaatsvinden in de paasnacht. Dit jaar is dat op 4 april.
In 2025 waren ze met 534. Tien jaar geleden, in 2016, lieten 229 catechumenen zich in ons land door het doopsel in de katholieke Kerk opnemen. We noteren in 2026 dus een verdrievoudiging tegenover een decennium terug, een bevestiging van de groei die we ook de voorbije jaren optekenden.”
Nick en ik, samen met de andere catechumenen, meters en peters werden op zaterdag en zondag uitgenodigd voor een bijeenkomst in Mechelen. Drieënvijftig volwassen dopelingen vierden samen in Mechelen.
Op uitnodiging van hulpbisschop Vanhoutte verzamelden de volwassen kandidaat-dopelingen uit Vlaams-Brabant en Mechelen afgelopen weekend in Mechelen. Op zaterdag 21 februari samen in het Diocesaan Pastoraal Centrum in Mechelen voor ontmoeting met elkaar en met hulpbisschop Koen Vanhoutte. In de aula luisterden we geboeid naar een catechese van de hulpbisschop. Op zondag 22 februari een catechumenen-viering voorgegaan door de bisschop met verschillende concelebranten, in de Sint-Romboutskathedraal. In die viering werden de bovenkanten van de handen van elke catechumeen gezalfd met catechumenen olie, zoals het traditioneel gebeurde. Elkeen kreeg ook een purperen sjaal om de dragen tijdens deze aanloop naar Pasen. Zo zijn ze herkenbaar. Maar ik dacht, ik wil ook zo’n sjaal om in de Sint-Martinuskerk op het kruis te draperen. Ik vroeg het aan een verantwoordelijke en die stuurde mij door naar An, en van haar kreeg ik zo’n sjaal. An Mollemans, verantwoordelijke catechumenaat, maakt zich sterk dat er bij vele jongeren en jongvolwassenen een nood is aan gemeenschap. 'Bij verschillende gesprekken komt een gemeenschapsgevoel sterk naar voren. Zo zijn er enkelen die wel wat woelige wateren doorzwommen hebben om te geraken waar ze nu zijn.'
Vele catechumenen zijn verwonderd en blij dat ze zo warm kunnen thuiskomen in onze kerkgemeenschap.
Zo zie je maar hoe ik aan deze sjaal kwam, …
Chris

#christianchris
#cafeemmaus
#deepcatholicfaith